

L'OPINIÓ

Surt cada dissabte

15 cèntims

EDITORIAL

La desfeta del cambonisme

Estàvem acostumats a l'actitud reptil·lina de l'ex-ministre regionalista, però la lletra adreçada a La Publicitat i publicada el dimarts darrer ha satisfet amb excés les esperances que teníem diposades en el seu signant. D'aquesta virada en rodó que omplirà de grotesc la història política de Cambó, en correspon bona part de responsabilitat als cambonistes. Existeix una llei de ciutadans abocats a l'ús del raspall sobre tota persona col·locada en situació de privilegi, sobretot econòmic. Cambó ha assolit el ple de l'opulència i ha tingut l'encert de destinar força cabals al mecenatge d'homes de lletres i d'artistes, petit reintegrament de ço obtingut. Ha sabut fer de ric. I els cambonistes li recompensen retent-li el tribut i l'homenatge de la llur veneració idolàtrica.

L'encert polític ja no compta pels corifeus del cambonisme. Els errors fonamentals del líder en tots els moments de la vida pública, des de la invasió de Bèlgica fins ara, passant per l'Assemblea de Parlamentaris i la inefable lletra sobre el problema del Marroc, no han determinat per als seus admiradors partides de càrrec.

La lletra d'ara, desfent l'anterior, que pertot arreu equivaldria a la definitiva censura del polític, també passarà suauement sense restar-li gaires addictes, perquè la seva ombra promet als encensadors avantatges no menyspreables.

No obstant el país ha judicat severament, i hom pot confiar que, en el futur, l'home dels voltants de Besalú tornarà a reunir motius suficients per a retirar-se definitivament de la política.

Pocs i ben avinguts

D'un periòdic catòlic:

"El nostre bon amic i subscriptor senyor Tal i Tal, sofrí dies passats..." tal accident...

Tanmateix, ja són prou amatents els redactors d'aquests periòdics a assabentar-se dels traspalsos particulars de tots els seus subscriptors. Es veu que són tan pocs que els coneixen tots personalment.

Desitgem al bon senyor de l'accident una ràpida millora. I que pugui continuar éssent per molts anys subscriptor d'un periòdic que l'estima tant.

La crisi religiosa

per HUMBERT TORRES

Bona part dels rotatius catalans debateren dies enllà el problema de la minva del sentiment religiós a Catalunya. Les més autoritzades plomes tractaren aquest tema ple de suggestions i d'interès, i arribaren, unànimement, a algunes afirmacions: que la minva realment existeix, que és un fenomen general per tot el món. Però la lectura dels articles publicats en permet d'altres de constatacions, entre elles, les dues que volem remarcar.

La primera és agradable. Salvades posicions antiliberals lògiques i inevitables com la del Dr. Cardó i la no tan explicable de M. B. (Manuel Brunet?), tots els altres han contemplat el problema del descens del sentiment religiós amb una tranquil·litat completa, des d'un punt de mira estrany a tota preocupació confessional i amb una relativa llibertat en l'exposició del seu pensament. — Dóna bo de llegir, en efecte, que Nicolau d'Olwer afirmi que el fenomen és degut "al monopoli, a la religió funció d'Estat; a que a la gent de bon to, l'escola els ha creat una confusió lamenta-

ble que no patirien si veiessin oberts temples de confessions diferents: que en entrar a Itàlia, arribat de Ginebra, li semblà entrar a un poble completament pagà". — Ha estat molt útil que Ferran Soldevila afirmés "l'esperit rutinari dels catòlics catalans que no senten necessitats espirituals; que el burocratisme religiós de casa nostra mata aquella fe que s'observa als països nòrdics en els quals només practiquen els que creuen". — Oportuníssim Carles Capdevila en declarar que aquest fenomen no es deu ni a circumstàncies de lloc ni de temps i encara menys a l'efecte de campanyes anticlericals; la religió és viva allí on és afer purament espiritual; llangueix on viu com una roda de l'Estat que la declara oficial i la paga". — I apuntant molt al dret, el redactor dels *Quaderns d'apunts de La Nau*, després de tirar en cara del Dr. Cardó el seu incompreensible antiliberalisme, el titlla de "mal psicòleg o d'insincer" si creu que la minva de religiositat es pot explicar per causes tan fútils com les que allega. (segueix a la pàg. 6)

L'INDULT DE "SHUM"

Qui serà més fort?